ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

1. Αφού έσπειρε απογοήτευση και σύγχιση στο λαό, με τη μετατροπή του περήφανου ΟΧΙ σε ταπεινωτικό ΝΑΙ και την ψήφιση του 3ου επαχθέστατου Μνηνομίου, ο Τσίπρας κέρδισε τις «φαστ τρακ» εκλογές της 20ης Σεπτεμβρίου. Κέρδισε μια πύρρεια νίκη, εκτινάσσοντας το ποσοστό της αποχής στο 44% - το υψηλότερο ποσοστό μέχρι σήμερα και ιδίως στις ηλικίες των νέων και των ανέργων- και βάζοντας μέσα στη βουλή το σύμβολο της απαξίωσης της πολιτικής, το «κόμμα» του Λεβέντη.

Ουσιαστικά ο λαός ψήφισε με βάση τη λογική του «μικρότερου κακού», αναζητώντας κυβερνητική λύση, για να μη βγουν τα παλιά διαφθαρμένα κόμματα και η μισητή δεξιά ΝΔ που μένει 7,5 μονάδες πίσω.

Το ίδιο βράδυ της 20ης Σεπτεμβρίου, ο Τσίπρας, βαδίζοντας στην πεπατημένη, ανακοίνωσε, το σχηματισμό συγκυβέρνησης μαζί με τους ΑΝΕΛ, τους «ψεκασμένους» δεξιούς εθνικιστές του Καμμένου.

Η νέα κυβέρνηση Τσίπρα – Καμμένου δεν θα είναι επανάληψη της προηγούμενης. Αν η σύντομη εκλογική διαδικασία εμπόδισε να συνειδητοποιηθούν οι καταστροφικές συνέπειες του 3ου Μνημονίου, οι επόμενες μέρες, βδομάδες και μήνες θα είναι σκληρές για τα λαϊκά και εργατικά στρώματα που αναγκαστικά θα έλθουν σε σύγκρουση με την κυβέρνηση που θα επιχειρήσει να εφαρμόσει τη «λίστα φρικαλεοτήτων» του 3ου Μνημονίου. Η αναμέτρηση του εργαζόμενου λαού και της εργατικής τάξης με την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ είναι αναπόφευκτη.

2. Από τις άλλες πολιτικές δυνάμεις, η ναζιστική Χρυσή Αυγή μένει σταθερά 3η εκλογική δύναμη, με ελάχιστη άνοδο, ελάχιστα κάτω απ’ το 7%, γεγονός που δείχνει -και τα καθεστωτικά ΜΜΕ ήταν αρκούντως διαφωτιστικά στις προτιμήσεις τους- ότι ένα μέρος του κεφαλαίου και των σκοτεινών κύκλων του κράτους επιζητούν φασιστικές λύσεις στο κοινωνικό, οικονομικό και πολιτικό αδιέξοδο.

Το θολό Ποτάμι του μιντιακού συστήματος, αν και μπήκε στη βουλή, καταβαραθρώθηκε στο 4%. Το παλαιό κραταιό ΠΑΣΟΚ σε συμπαράταξη με τμήμα της ΔΗΜΑΡ μόλις ξεπέρασε το 6%.

Το δε ΚΚΕ έμεινε καθηλωμένο κοντά στο 5,5%, αδυνατώντας, παρά τις σημαντικές δυνάμεις που διαθέτει στο εργατικό κίνημα, να σπάσει από την περιχαράκωση που φέρνει η σεχταριστική σταλινική πολιτική του.

Η νεοσυσταθείσα ΛΑ.Ε, των στελεχών που αποχώρησαν από τον ΣΥΡΙΖΑ, παρά το εφαλτήριο των 25 βουλευτών απ' όπου ξεκίνησε -και την αιμοδοσία από αριστερές οργανώσεις που αποσχίσθηκαν από από την ΑΝΤΑΡΣΥΑ- καθηλώθηκε στο ισχνό 2,84%. Η ρηχή αντιμνημονιακή πολιτική ενός «συνεπούς» ΣΥΡΙΖΑ, στη βάση ενός «πατριωτικού, δημοκρατικού μετώπου», με έντονη τη σφραγίδα του οικονομικού εθνικισμού και την επιστροφή στη δραχμή, με αμφισβητούμενη ακόμη και τη ρήξη με την Ε.Ε., χωρίς ίχνος αντικαπιταλιστικής προοπτικής εξόδου από το σύστημα, δεν μπορούν να εμπνεύσουν τον κόσμο που σπάει από τον ΣΥΡΙΖΑ από τα αριστερά.

Συνολικά, το πολιτικό σύστημα βγαίνει πιο αποσαθρωμένο και απαξιωμένο, με τα σύμβολα της απαξίωσης κάθε πολιτικής να καταλαμβάνουν βουλευτικά έδρανα. Η οκτακομματική βουλή δυναμώνει τις αντιφάσεις και τις αποσταθεροποιητικές τάσεις, μαζί με την απαξίωση που επισημάναμε παραπάνω.

3. Το μετωπικό σχήμα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ με το ΕΕΚ και Ανένταχτους/ες αγωνιστές και αγωνίστριες έδωσε τη μάχη για μια εναλλακτική εργατική απάντηση στην κρίση και σήψη του αστικού συστήματος και εξουσίας, για να ανοίξει ένα δρόμο προς την εργατική εξουσία και το σοσιαλισμό. Μέσα σε λίγες μέρες, εκατοντάδες και χιλιάδες σύντροφοι στρατεύτηκαν στην πάλη για την υπερψήφιση του αριστερού, ριζοσπαστικού, διεθνιστικού, επαναστατικού ψηφοδελτίου, οργανώνοντας πολλές δεκάδες συγκεντρώσεων και πολιτικών παρεμβάσεων σε όλη την Ελλάδα.

Παρά την αποσιώπηση από τα συστημικά μέσα, με τις ρυθμίσεις της «πρώτης αριστερής κυβέρνησης», η ΑΝΤΑΡΣΥΑ – ΕΕΚ συγκεντρώνει το 0,85% των ψήφων (και πάνω από 45.961 ψήφους)- μια σοβαρή παρακαταθήκη για μια αριστερή επαναστατική ενιαιομετωπική ταξική απάντηση στην κρίση του καπιταλισμού και της αστικής εξουσίας. Τις επόμενες μέρες, συντροφικά, θα πρέπει να βγάλουμε τα μαθήματα και να προχωρήσουμε μπροστά, στους δρόμους και στους χώρους δουλειάς την πάλη ενάντια στο σήπον σύστημα της αστικής εξουσίας, ενάντια στον ιμπεριαλισμό και τη φασιστική χολέρα – για την εργατική εξουσία, για έναν κόσμο χωρίς εκμετάλλευση και καταπίεση, χωρίς Μνημόνια και ανεργία, χωρίς πνιγμένα παιδιά στο Αιγαίο και τη Μεσόγειο.

Εργατικό Επαναστατικό Κόμμα